

2006:

'I went to Manchester Airport to collect A.H. my twenty-one year-old son, he was coming back after six months in Pakistan'

مانچسٹر ایئرپورٹ سے میں اپنے جوان پتر A.H. کی کہنٹ گیا سان۔ او چھے مہینے بعد پاکستانوں واپس پینیا اشٹا سی۔

1981:

S puts milk, tea, water, sugar and eggs into my kettle.

S ڈھد، پتی، چینی، پاٹی تے آنٹرے ماہڑی کنیتلی ج پائے۔

2006:

'At Manchester armed police surrounded the plane, took my son off.

He has been charged as a terrorist'

ہتھیاراں الی پلس ماہڑے پترے کی جازے توں چایا۔ اس تے تخریبکاری ناں پرچا ہو گیا اے۔

1981:

The egg explodes inside the kettle, and everything overflows.

آنٹزا کنیتلی وچ پھٹیا تے باکی سب گجھ اہلی کے ڈلیا۔
'Can you not do anything right?' I swear.

توں ہل گل بللا این، میں گند کھڑے۔ کنوی کم سدھا وی کرنا این؟
برغی پلس چھاپا ماریا۔ S تے ماہڑے تے تخریبکاری ناں پرچا ہو گیا۔

2006:

They couldn't get me so have taken my son.

ماہڑا گج نی بغاڑ سکے، پر ماہڑا پتر کہنی گے این۔

Now:

The little grass mound just past the traffic lights on the Lane, is unaware of its demolished ancestor in which I had dreamt of a world free of racism. In the damp grass, a little boy is searching for something

ہن:

لعب لہین نے شارے کول زکی جنی ٹھیری اے۔ اس تے کہیا مولے آوے۔ اے ٹھیری نی جائی جے اس سوں پہلان، اتھے اسنے بزرگاں کی پینیا گنیا سی۔ میں اس پہچھے وے ٹانچے وچ گھلی کے نسل پرستی سوں پاک ڈنیاں نی خاب تکی سی۔ ٹھیری تے کہیا وچوں ہک نکا مڑا کوئی شے پیا لوڑنا اے۔

Tariq Mehmood